

[Poul H. Møller]

gives til et tysk firma, som dengang havde vist interesse. A. P. Møller vovede pelsen – vel ikke alene, men også af fædrelandskærlighed. Rederiet er jo en forretning, der ønsker, at enhver investering forrentes og giver udbytte. I modsat fald ville det naturligvis hurtigt gå galt.

På denne baggrund står regeringen ikke særlig stærkt, og netop af denne grund er det så vigtigt, at man ikke kommer ud i en konflikt med DUC. En sådan ville kun kunne bevirke det stik modsatte af regeringens hensigt om en intensivering af virksomheden i vor undergrund og samtidig skabe risiko for et erstatningskrav i milliardklassen, en erstatning, som hele det danske folk skulle være med til at betale.

Det er ganske klart, at når DUC hidtil har investeret over 6½ mia kr. og har kalkuleret med yderligere i de kommende år at skulle investere et lignende beløb, vil et erstatningskrav blive beregnet ud fra disse fakta. A. P. Møller har naturligvis hidtil kunnet gå ud fra, at en aftale med den danske stat står til troende. Og her er vi så ved noget meget væsentligt. Danmark har dog hidtil haft et godt omdømme ude i verden. Det gode omdømme skyldes bl. a. dette, at vi har vist os som et troværdigt og arbejdsomt folk, hvis ord man kunne stole på. At omdømmet så har fået et par skrammer i de senere år, f. eks. ved porno- og abortlov, vor kørsel på 1. klasse mod afrunden, som man kalder det for, eller vor valne holdning til vort ansvar som NATO-partner, skulle nødig virke animerende på vor regering, så vi gennem et groft aftalebrud med en oliekoncessionshaver bliver yderligere moralsk anløbne i verdens øjne.

Kristeligt folkeparti håber, at det sidste møde mellem regeringen og DUC ikke har været afholdt, og vi vil endnu en gang henstille til regeringen så indstændigt, som vi kan – at den ikke føler sig for stor eller måske er for lille – om at genoptage forhandlinger med DUC trods lidt knubbede ord om det modsatte.

Om der ved de fremsatte lovforslag er tale om ekspropriation over for A. P. Møller, tror jeg juristerne må finde ud af, men kristeligt folkeparti mener, at der under alle omstændigheder er tale om et klart aftalebrud. Noget sådant vil vi ikke kunne medvirke til og må derfor afvise forslagene.

Mølgaard (DR):

Skibsreder Mærsk Mc-Kinney Møller har for nylig vist statsmandsindsigt ved sin advarsel til den danske nation imod bananrepubliktilstande. Forholdet er jo det, at i de latinamerikanske lande, som man hentyder til med udtrykket bananrepublikker, sidder en enkelt koncern, typisk United Fruit, alene på de naturgivne ressourcer og behersker dermed pris, løn og levevilkår for befolkningen. Sociale spændinger, politisk uro og urimeligheder i alle fordelingsmæssige henseender er de sikre følger af en sådan politik. Det kan ikke være et dansk ideal.

N. F. S. Grundtvig udtrykte det danske ideal med ordene, at ethvert folk er sit fædrelands rette grundejere. Jeg synes, vi skal være glade for denne idealopstilling fra Grundtvigs side, og jeg synes, at vi skal være glade for advarslen fra hr. Mærsk Mc-Kinney Møllers side imod at indføre sådanne bananrepubliktilstande i Danmark, som man kender det i Latinamerika, hvor få sidder på de naturgivne ressourcer.

Jeg kunne have lyst til af hensyn til hr. Arne Melchior at minde om, at Mosebogen rummer flere citater, end hr. Arne Melchior opregnede her, hvor utroligt det umiddelbart end kunne lyde. Der står også i en af Mosebøgerne noget om, at jorden må I ikke sælge – jorden forstået som de naturgivne ressourcer – et skriftsted, som hr. Arne Melchior nok ved lejlighed skulle studere lidt nærmere.

Den situation, vi står i, er en situation, hvor retsforbundet ønsker, at regeringen afprøver forhandlingsmulighederne i forhold til A. P. Møller om olien og gassen, afprøver dem til det yderste. Men det flertal, der eksisterer i folketinget for en håndfast administration af samfundets ret til de naturskabte værdier, må respektes under forhandlingerne, og skulle det vise sig, at A. P. Møller-koncernen ikke vil anerkende dette, er lovgivning det nødvendige svar.

Regeringens lovpakke rummer en række værktøjer af blandet værdi for varetagelsen af de fundamentale samfundsinteresser. Disse fundamentale samfundsinteresser er samfundskonkurrencen, og det er forsyningssikkerheden for det danske samfund. Visse af de værktøjer, der er indeholdt i disse lovforslag, modarbejder direkte disse overordnede mål,